

Vom visa cartele ?

Se știe — fără a veni cu exemplul Olandei — că țările care au beneficiat de investiții avantajoase (private și de stat) rațional plasate în sectoarele agricole, nu numai că au din abundență alimente de cea mai bună calitate, dar și determină prețurile produselor de profil pe piața mondială. Și e firesc să fie așa. La noi, însă, agricultura a fost și este o cenușăreasă, bună doar la spălatul rufelor murdare ale altor sectoare de activitate economică. Industria, neputincioasă la export, beneficia de valuta adusă în țară de produsele agricole (vândute pe nimica toată) în speranța, niciodată împlinită, de a realiza mașinării competitive pe piața externă. Acest mod de gândire și planificare socialistă a păgubit agricultura națională de baza tehnică strict necesară. Ca să nu mai vorbim de lipsa oricărui stimulente pentru țărânul ceapist — transformat, astfel, într-un hibrid crescut pe trenurile de navetă între oraș și sat: nici cal, nici măgar. Gogorița ceapistului-academician, trecut prin filiera navetei muncitorești și a cursurilor agroindustriale s-a dovedit a fi cel mai cumplit meșteșug de timpenie (preluat de șeful Partidului Agrar, Surdu, în așa zisele cluburi agricole). De fapt, toată economia socialistă n-a fost altceva decît o farsă, care pînă la urmă a căzut în mîngina unui paradox: agricultura, ajutînd industria pentru a primi, la rîndul ei, ajutor din partea acesteia, a sărăcit de tot; ca urmare, și industria a ajuns la sapă de lemn; astfel, cele două cerșetoare, tot „ajutîndu-se”, imbrîncindu-se, s-au dus pe ripă.

Este o iluzie că dezvoltînd cu precădere una din cele două ramuri — industrie sau agricultură — poate fi depășit impasul în care se află. Numai o dezvoltare echilibrată a acestora, prin investiții raționale și eficiente, stimulative atît pentru una cît și pentru cealaltă, pot face din economia românească una viabilă, concurentă. Pentru aceasta, însă, statul (sub toate măștile sale) trebuie să renunțe la calitatea de proprietar unic, să se supună legilor concurenței, ale pieței libere. Altfel vom ajunge să visăm minunata pîine pe cartelă!

TRAIAN SUCIU

Conferința municipală Sibiu a Partidului Alianței Civice

Vineri, 3 aprilie a.c., ora 17.00, la Sala Studio a Casei de Cultură a Sindicatelor din Sibiu, s-a desfășurat Conferința P.A.C. pentru Sibiu. Au fost prezenți ca invitați, d-na Mona Muscă, din partea conducerii naționale a partidului și dl. Sorin Șerbu, primarul Sibiului.

Conferința a constituit un prilej de evaluare a activității, din septembrie 1991 pînă în prezent. S-au amintit problemele organizatorice de la început, relațiile cu celelalte partide, poziția față de structurile puterii și individualizarea sa ca partid specific în climatul politic local. P.A.C. Sibiu a fost unul din fundamentele Convenției Democratice care a dus la reușita acesteia în alegerile locale. S-a analizat, apoi, structura de acum a C.D. și raporturile PAC cu celelalte partide din opoziție. (Doamna Mona Muscă a făcut cunoscută situația, deocamdată nebuloasă, existentă la nivel național).

În problemele legate de Primărie, întrebările au fost îndreptate în primul rînd spre persoana primarului, care a făcut cunoscute greutățile începutului de drum ale administrației pe care o conduce.

În final, s-a procedat la alegerea, prin vot secret, a Consiliului Director PAC pentru municipiul Sibiu, care pe viitor își va concentra eforturile cu Consiliul Director județean al PAC.

Componenta Consiliului Director municipal PAC este următoarea: președinte — Munteanu Vladimir (scriitor); vicepreședinte — Roșca Adrian (inginer); membri: Copil Alexandru (economist); Iordache Dumitru (medic pensionar);

Maxim Aurel (inginer); Nistor Maria (tehnician); Vanu Anca (chimist).

Lucian FILIP

UN DEMERS OPORTUN LA MEDIAȘ

Înființarea unui institut de învățămînt superior

Oportună, deci salutară, înființarea unui institut de învățămînt superior la Mediaș, care se adaugă la rețeaua învățămîntului de grad superior din județul nostru. Locul de drept și de fapt al acestui institut este prin excelență la Mediaș — „metropolă” a exploatareii gazului metan, pe plan național.

Din contextul datelor și explicațiilor oferite de dr. ing. Nicolae Lupu, șeful compartimentului învățămînt din cadrul Regiei „Romgaz” Mediaș, am desprins, mai întîi, faptul că acest institut, care va purta denumirea de Colegiul universitar de gaz metan, va funcționa în cadrul Universității „Transilvania” din Brașov (conform Hotărîrii Guvernului nr. 421/1990). Aceasta va acorda doar asistență metodică și de îndrumare profesională, activitatea de coordonare financiară și administrativă revenind Regiei „Romgaz” Mediaș. Ființarea acestui institut a prins deja contur și conținut, deoarece senatul Universității brașovene, ca for tuler a dat aprobarea de rigoare. Se așteaptă ordinul de înființare de la Ministerul Învățămîntului și Științei, care, după toate probabilitățile, nu va întîmpina nici un fel de

impedimente. Negocierile purtate în acest sens au fost semnificative, sub raportul existenței unor dubii privind legitimitatea acestei instituții.

Importantă, mai cu seamă pentru tineretul studios, este cunoașterea profilului noului institut, de fapt, un adevărat complex de învățămînt de toate gradele, la care se va da examen de admitere din toamna acestui an. Colegiul va cuprinde următoarele forme de școlarizare: profesională, de maiștri, liceală, postliceală, colegiu (învățămînt universitar de 3 ani) și post-universitar pentru domeniile specifice activității gaziere, atît în industria noastră cît și pentru

activitatea de consum general al gazului metan. Materialele de admitere vor fi cele specifice învățămîntului tehnic în general.

Baza materială pentru desfășurarea procesului de învățămînt este asigurată de laboratoarele școlii naționale de gaze, existentă de mai mulți ani, la Mediaș, cît și de cele aflate în cadrul unității de cercetare — Centrul de cercetări și proiectări gaz metan și sucursalele de producție. Acestea vor constitui de fapt „platformele” de practică a viitorilor elevi și studenți, întrunind condițiile unui învățămînt modern, susceptibil de o perpetuă perfecționare.

George LIMBEANU

INFORMAȚII... INFORMAȚII... INFORMAȚII...

Concert coral

Luni, 6 aprilie a.c., ora 20.00 Biserica Evanghelică din Sibiu, a fost gazda unui concert coral ce marchează apropierea sărbătorilor de Paște.

Prilej de reculegere, și talnică legătură cu adîncimile sufletului, pentru toți cei veniți acolo. Momentul muzical a fost precedat de citirea unui Psalm deschis, incantatoriu, prin cuvintele rostite de Iisus pe cruce.

S-au întîlnit, într-o prestație deosebită, corul KANTOREI din Ruhr — Dortmund (Germania) condus de Reinhard Weiss și corul CEDONIA (România) dirijat de Sorin Soare.

Din repertoriul lor s-a cîntat: Felix Mendelssohn-Bartholdy, César Frank, Gabriel Fauré, Zoltán Kodály, Knut Nystedt, Lars Edlund, R. Murray Schafer, Ciprian Porumbescu și Bach. Oaspeții noștri vor mai concerta la Cluj și Oradea.

Se cuvine menționat un amănunt care dă seama de conștiința profesională a celor din „Kantorei”: ținută la graniță nepermis de mult, apoi aflați în întîrziere pe șosea, din diferite pricini, mai mult sau mai puțin pitorești (ce țin de obiceiul locului — printre altele o turmă de oi) nemții din autocar au venit direct în biserică pentru concert.

(L.F.)

Pentru eroii neamului

Sîmbătă, 28 martie 1992, preotul Covacl Ioan, parohul din Aciliu — com. Săliște a oficiat un parastas pentru pomenirea eroilor români din cele două războaie mondiale, cu ocazia sărbătoririi Zilei Crucii, la care a fost invitată și Asociația veteranilor de război a orașului și județului nostru.

Preotul și veteranii din acest sat, împreună cu responsabilul Drăgoi Antoniu, marele mutilat de război Moțu și Itecol. Moldovan Victor din Sibiu, au depus o coroană de flori la monumentul eroilor din comună (pe monument sînt sculptate numele eroilor căzuți pentru patrie: din 1916—1918 = 34 eroi, din 1941—1945 = 18 eroi).

Pe virtul monumentului tronează vulturul României. Frumoasa și frățeasca inițiativă a veteranilor din Aciliu am dori să fie preluată și de alte comune din județul nostru.

(M.I.)

Convocare

Membri și simpatizanți PNTCD din Mediaș și din localitățile apropiate sînt convocați, pentru vineri, 10 aprilie 1992, ora 17.00, la ADUNAREA GENERALĂ ce se va ține la Clubul „I.L. Caragiale”, cu următoarea ordine de zi:

1. Dare de seamă despre activitatea politică desfășurată;
2. Diverse probleme de organizare pentru viitor.

(PREȘEDINTE, George Togan)

Ambasadorul S. U. A. la Sibiu

Ieri, 8 aprilie a.c., domnul John Davis, ambasador al Statelor Unite ale Americii a efectuat o vizită în orașul nostru. Excelența sa a avut întîlniri cu conducerea Prefecturii județului Sibiu și conducerea Universității din Sibiu. În continuare a vizitat Centrul de Studii din cadrul Bibliotecii Americane din orașul nostru precum și Muzeul Brukenthal. Puteți afla amănunte despre această vizită în ziarul nostru de mîine.

(M.G.)

Cine-i ajută pe cei ce ajută?

La scurt timp după decembrie 1989 s-a organizat, la nivel național, Societatea Educatorilor din Casele de Copii, la care Sibiu a aderat printre primii. Până în prezent au avut loc o serie întreagă de schimbări, transferuri etc., care au făcut necesară reorganizarea acestei societăți. Vineri, 3 aprilie a.e. la Casa de Copii Orlat a avut loc, sub îndrumarea domnului prof. univ. Voicu Băscuș, reorganizarea filialei județului Sibiu. Autofinanțată (din taxe de înscriere și cotizații ale membrilor) societatea grupează reprezentanți din toate cele 11 unități de profil din județ. Noul birou de conducere este compus din profesorul Ioan Crișan — președinte (Casa de Copii Orlat); vicepreședinti — educatoarea Ana Pașca (Casa de Copii Sibiu) și profesorul Ioan Luca (Casa de Copii Boita); secretară — Cornelia Radu (Școala de hipoacuzici); casier — educatoarea Maria Mija (Casa de Copii Sibiu).

În prezent, la această societate s-au afiliat 10 județe, în vreme ce în țară există peste 200 de unități de acest gen, în care lucrează aproximativ 700 de cadre didactice. Având un profil ști-

ințific profesional S.E.C.C. dorește să suplinească lacuna existentă în acest domeniu care a fost neglijat pe parcursul a zeci de ani. Intențiile imediate ale S.E.C.C. constau în: obținerea unei forme instituționalizate de pregătire a educatorilor pentru casele de copii și, de ce nu, introducerea unui capitol special în manualele de psiho-pedagogice, tipărirea unei publicații de specialitate precum și reorganizarea și desfășurarea de acțiuni cu conținut științific și profesional. În acest sens se are în vedere organizarea la Sibiu a unui simpozion cu tema „Educația religioasă în Casele de copii”.

Statutul societății prevede ea în cazul în care S.E.C.C. va desființa toate bunurile sale se vor dona caselor de copii, iar arhiva va fi trimisă Arhivelor Statului. Este o tristă perspectivă, acum la început de drum, dar nu de neglijat pentru că o asemenea întreprindere nu are șanse de a supraviețui doar din cotizațiile membrilor săi. Să sperăm că și alți cetățeni și instituții, organizații și societăți, înțelegând importanța S.E.C.C. vor veni în ajutorul celor ce vor să ajute.

Marius GHEORGHIU

România nu este un deșert al deșeurilor

Spre mîhnirea noastră, trebuie să recunoaștem că de (prea) multă vreme, gunoaierele zvirlite pe unde nu te aștepti — adică, pretutindeni — au devenit ceva obișnuit. Deși pe cei mai mulți ne revoltă mizeria care ne înconjoară, și chiar am încercat să facem ceva pentru a schimba est de est situația, încetul eu încetul am renunțat să ne mai complicăm existența. Ne-am săturat să ne enervăm văzînd zădărnicia eforturilor noastre. Am obosit. Am cedat. Circula pe la noi o vorbă: „Cel mai înțelept cedează. Ca și asfaltul a cedat sub (...)” Proastă vorbă. Găunoasă. Așa am ajuns să ne lăsăm conduși, decenii de-a rândul, pînă dincolo de marginea prăpastiei — iar prăbușirea noastră continuă — de niște rebutori omenești. Falsi proletari, calpi aristocrați. Iar dacă mai continua un deceniu, „înțeleapta politică de erare a omului nou”, cel mai mulți dintre noi am fi ajuns, la rîndu-ne, niște deșeurile umane.

Astfel stînd lucrurile n-ar fi trebuit să ne mire, să ne indigneze sau să ne dezamăgească faptul că multe din

ajutoarele primite din străinătate în 1990 au constat mai ales din haine și încălțări uzate, din alimente, băuturi răcoritoare și chiar — revoltător! — din medicamente cu termenul de garanție depășit. Toate acestea s-au întimplat presupunem, mai ales după ce euforia răsturnării dictaturii s-a risipit și au început să circule fel de fel de zvorniri privind ba deturnarea Revoluției, ba o lovitură de palat, ba un complot al nomenclaturistilor de mina a doua sau a treia ș.a.m.d.

După toate acestea, isteți nevoie mare cum sint, unii semeni ai noștri înții s-au privatizat, apoi au adus din cele străinătăți nu produse de urgență necesitate, ci puzderie de flecușeturi strălucitoare și — ceea ce-i mai important pentru ei — cumpărate pe prețuri de nimic: țigări, gumă de mestecat, ciocolățele, bombonele și bezele, bere, băuturi alcoolice, cafele „nessuri”, mai toate cu termenul de garanție depășit, blugi, tricouri „adidași” și tîrclici și alte zorzoane. Ajunși cu marfa acasă le-au pus niște prețuri auroitoare și au așteptat să vină fraierii. Care n-au înțirziat să roiască în jurul dușenelor, precum muștele la „mierea artificială”.

Învîrteala asta de trei parale a culminat cu „afacerea Airbus”. Primul Petrică al țării,

drăguțul de „liber” național FSN, a zvirlit în vînt banii „boborului”, cumpărînd niscaiva „sicrie zburătoare” din Franța; nu că trebe, da să fie!

Văzîndu-ne atît de buni la suflet, ce s-au gîndit domnilor occidentali: ia să le trimitem românașilor și gunoaierele noastre, să le ardă ei, că doară n-o fi foc! Numai că... „nu i se fum fără foc”.

În ast timp înțelepții noștri (cei adevărați) vorbesc, scriu, se zbat în deșert, cătînd a deschide ochii semenilor; aceștia în cele din urmă au prins a-și miji privirile, dară clipește stînjeneți. Lumina zilei (adevărul) e greu de suportat după atîția ani de bezna.

Iar procesul desertificării României avansează amenințător. Ba au tăbărit pe noi și tot felul de evangheliști, baba'i și alte alea „misionariote”, cercînd a ne lumina ce e cu adevărata credință. Multam fain, „fraților”, numa' că ați greșit adresa. Năcăjitul nost' popor s-a născut creștin. Atîta noroc am avut și noi...

Toți acești „binevoitori” au omis din calculele lor un singur coeficient: răbdarea românului. Care, e adevărat, n-are margini. Dară furia lui e sălbatică, precum năboaiile primăverii.

Păzea! Se imprimăvărează...

Ovidiu TOMULEȚU

Memorialul - BEBE BOBOG, o mare reușită

Sfîrșitul săptămîinii trecute a înscris orașul Sibiu în circuitul național al tinerelor talente din țara noastră. Pe stadionul din Valea Aurie — care va purta numele aceluia ce a fost omul și sportivul — BEBE BOBOG, în organizarea CSS Șoimii Sibiu, cu sprijinul CSM Sibiu și Oficiului Județean de Sport, speranțe ale sportului cu balonul oval din: București, Brașov, Piatra Neamț, Mangalia, Petroșani și Sibiu, și-au dat întâlnire la prima ediție în memoria celui care a plecat prematur dintre noi, lăsînd un mare gol în mișcarea sportivă sibiană.

După cuvîntul de deschidere și momentul de reculegere propus de domnul Ion Stanciu — directorul CSS Șoimii Sibiu, reprezentantul federației de specialitate a dat startul întrecerii, amintind că sportul cu balonul oval

în țara noastră se bucură în continuare de aprecieri, „și a nu se uita, că mulți dintre componenții naționali au pornit pe drumul afirmării de la vîrsta de 8 ani”.

După două zile de întreceri, în care micuților participanți le-au fost oferite și alte activități, iată și pe câștigători:

— RUGBY în 8: Locul I Juventus București; II. Calatîs CFR Mangalia; III. R.C. Brașov.

— RUGBY în 12: Locul I. Calatîs CFR Mangalia; II. Juventus București; III. CSS Șoimii Sibiu.

Felicitări organizatorilor, atenți și gazde ospitaliere pentru micuții oaspeți sosiți pe me-leagurile sibieni.

M. BALOMIR

Copiii cinstesc cu mare ardore memoria marelui suflerist al sportului sibian BEBE BOBOG

Foto: NEC.

Succes handbalistic la Timișoara

De curînd a avut loc în orașul de pe Bega, faza zonala a întrecerilor handbalistice rezervate elevilor de liceu. Județul nostru a fost reprezentat de echipa de fete și băieți de la Liceul 6 — director V. Tocariu.

Într-o concurență cu participarea a 8 județe, echipa de fete s-a calificat pentru faza finală ce va avea loc la Baia Mare, băieții obținînd locul II.

M. BALOMIR

PROGRAM

JOI, 9 aprilie 1992

10,00 Actualități • Meteo. 10,20 Calendarul zilei. 10,30 Worldnet Usia. 12,10 Ora de muzică. 13,00 Oameni de lîngă noi. 13,30 Jazz-magazin. 14,00 Actualități • Meteo. 14,20 Publicitate. 14,25 Intemeieri de cultură românească. 14,50 Pre-

universitaria. 15,30 Telescoală. 16,00 Muzica pentru toți. 16,30 Forum. 17,00 Actualități. 17,05 Repere moldave. Emisiune realizată de studioul RTV Iași. 17,35 Drumuri în memorie. 18,00 Tele-discul muzicii populare. 18,20 Vîrstele peliculei. 19,00 Studioul economic. 19,30 Desene animate: „Alice în țara minunilor”. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Film serial: „Dallas”, (117). 21,35 În fața națiunii. 22,00 Reflecții rutiere. 22,15 Vedete în recital: Paul Young și Zucchero. 22,35 Reporter '92. 23,05 Cronica Parlamentului. 23,35 Stadion. 24,00 Închiderea programului.

Primăvara, la asociațiile de locatari

Am dat curs, într-unul din numerele trecute, unui text semnat de soții Ganea — președinte (Ganea Ștefan) și respectiv administrator (Ganea Stela) de la Asociația de locatari nr. 9 Turnișor — prin care dumnealor condamnau modul în care unii locatari și-au format altă asociație (nr. 10) și au refuzat să plătească taxele de întreținere la prima asociație. Iată însă că în ședința de miercuri, 1 aprilie a.e., Asociația de locatari nr. 10, legal constituită, a fost validată, primind girul Primăriei (la ședința a participat domnul viceprimar Aurel Maxim). Deci, „restanțierii” au plătit și vor plăti în continuare taxele de întreținere la Asociația nr. 10.

Nota Bene: Prin adresa nr. 39443/7.11.91 către Asociația de locatari nr. 9, semnată de ex-viceprimarul V. Poclitaru, doamna Ganea Stela era atenționată pentru ultima dată să renunțe la funcția de administrator (în caz contrar să renunțe soțul ei la funcția de președinte, pentru că este un caz unic în țară), punîndu-i-se în vedere să predea evidența și fondurile bănești pentru blocul nr. 9 la Asociația nr. 10, legal constituită — ceea ce soții Ganea au refuzat să facă.

La aceste rînduri vom adăuga următorul text adresat recent Primăriei de către asociațiile de locatari din Turnișor, numerele 1, 2, 3, 5 — 7, 10, blocurile 14 și 15: „Vă facem cunoscut că Asociația nr. 9, reprezentată prin familia Ganea, în perioada de toamnă și iarnă, deși are în administrație 8 blocuri cu o suprafață aproximativ de 13 000 mp și 700

persoane, a raportat la R.A.G.C.L. — Secția Centrale Termice, o suprafață de aproximativ 5900 mp și 300 persoane. În felul acesta s-a adus un prejudiciu celorlalte asociații de peste 20000 lei”. Dacă acestea se dovedesc adevărate, să nu ne mai mirăm de ce apa și căldura nu ajung în toate apartamentele și de ce unii plătesc de le vine acru!

Aceste date cu privire la înființarea și legalitatea Asociației nr. 10 ne-au fost puse la dispoziție și de dl. Dumitrescu Ion, inspector la Primărie din anul 1959, prin intermediul unei „Scrisori deschise”, în care ține să menționeze că nu a fost membru PCR pe toată durata activității sale. Pe lîngă aceste precizări, domnia sa mai ridică o problemă: cea a copertinelor pentru mașini. Li s-a pus în vedere soților Ganea să redea destinația terenului pentru joaca copiilor, cum prevede proiectul de sistematizare, deci să demoleze aceste copertine. În încheiere, domnul Dumitrescu menționează: „Asociațiile din Turnișor au comună sursa de încălzire și apă caldă, dar datorită manevrelor făcute de familia Ganea, taxele la încălzire, apă caldă și rece, salubritate, de la Asociația nr. 9 sînt mai mici ca la celelalte, deși am arătat că au aceeași sursă de apă caldă și căldură. Deci, pentru acest fapt (care constituie abuz — n.n.) familia Ganea e iubită de locatari. Bîlcii din Turnișor nu l-am făcut eu, ci aceia care au recurs la tot felul de scheme prin care să înșele celelalte asociații”.

Gabriela BALAN

„Poluarea nu va putea fi niciodată eradicată“

— INTERVIU CU DL. MARTIN SZEKELY, PRIMARUL ORAȘULUI COPȘA MICĂ —

— Domnule primar, care considerați că au fost motivele esențiale pentru care, în orașul Copșa Mică, a ieșit învingătoare în alegerile locale, încă din primul tur de scrutin, Convenția Democratică?

— Argumentele Convenției Democratice în alegerile locale din orașul nostru au fost multiple și variate. În primul rând mă refer la faptul că populația urbei a avut o mare încredere în cei care au fost înscrși pe listele electorale ale acestei alianțe interpartidice, marea lor majoritate fiind get-beget copșeni, deci pe deplin familiarizați cu problemele localității. Sintetizând, pot spune că se cunoștea nu doar convingerea politică, ei îndeosebi cea civică a celor care urmau să reprezinte interesele cetățenilor orașului.

— Cum decurge colaborarea cu actualul consiliu local, a cărui componență pe comisii de activități am dori, de altfel, să ne-o prezentați?

— Fiecare dintre consilierii și-a înțeles perfect menirea și practică nu există zi în care, după orele de serviciu, aceștia să nu vină la sediul primăriei pentru a lua contact nemijlocit cu problemele cotidiene: comerț, agricultură, aprovizionare etc. La nivelul administrației locale sunt constituite patru comisii cu următoarea componență: 1. Comisia pentru programe și dezvoltare economico-socială (buget, administrație, finanțe, administrarea domeniului public și privat): Nistriaru Leonid (CD), Macarei Vasile (FSN), Fogorossy Francisc (CD), Mordășan Vasile (CD), Buchendrea Gheorghe (CD); 2. Comisia pentru amenajarea teritoriului și urbanism, realizarea lucrărilor publice, protecția mediului și conservarea monumentelor: Boeșan Nicolae (ind.), Gligor

Ioan (ind.) Nagy Dionisie (CD); 3. Comisia pentru învățământ, sănătate, cultură, protecție socială, sport și de agrement: Tudorancea Magda (ind.), Mărginean Emil (CD), Novac Dumitru (FSN); 4. Comisia pentru administrație publică locală, juridică, apărarea ordinii publice, respectarea drepturilor și libertăților cetățenești: Matefy Karol (CD), Stăvilă Ion (FSN), Muscă Emil (CD); Viceprimar a fost ales dl. Joldiș Beniamin (ind.).

— Spuneți-ne vă rog, care dintre sectoarele vieții sociale s-au aflat, înainte de toate, în atenția noului primar, ce măsuri efective au fost luate și dacă se poate vorbi chiar despre rezultate?

— Primele rezultate, destul de încurajatoare, le-am obținut în agricultură, unde până la data de 26 martie a.e., s-a reușit punerea în posesie a pământului cetățenilor, întreținutul fondului funciar de pe raza localității fiind astfel împărțit. De fapt, acesta a și fost punctul principal de pe ordinea de zi, în chiar prima ședință a consiliului local.

— Fără îndoială că, în scurtă vreme, vor trebui înscrise pe agenda de lucru a primăriei și alte probleme cu care se confruntă omul de rând: apa potabilă, piinea, asistența sanitară ca și situația cvartalului de locuințe care pare definitiv compromis. Cînd și mai ales cum vedeți

rezolvarea acestora?

— Bazându-ne pe sprijinul efectiv al Prefecturii care, de altfel și-a dat acordul de principiu, avem convingerea că până la sfîrșitul actualei legislaturi problema apei potabile va fi realmente rezolvată. Acest lucru implică însă eforturi financiare deosebite, costul lucrărilor pentru realizarea aducțiunii de la Zetea ridicându-se la peste 4 miliarde lei. În ceea ce privește blocurile de locuințe distruse, de comun acord cu prefectul județului s-a convenit întocmirea unui deviz pentru estimarea cheltuielilor ocazionate de reparări, avîndu-se în vedere — în condițiile în care există deja solicitanți — alternativa schimbării destinației lor. Pentru o rezolvare acceptabilă a asistenței sanitare preconizăm deschiderea unor cabinete cu plată, deservite de medici specialiști. Piinea rămîne o altă problemă — dar numai din punct de vedere cantitativ nu și calitativ — care însă nu va putea fi soluționată decît prin stoparea „exodului”, în urma cărui importante cantități de piine ajung în zone mult prea îndepărtate de oraș (Buia, Micăsasa) capacitatea brutăriei proprii (3600 buc.) neputînd satisface și aceste cerințe... suplimentare. Ne-am gîndit, în acest sens, chiar la introducerea cartelelor, însă măsura mi se pare total neadevătată.

— Nu putem și nici nu dorim să ocolim cea mai acută problemă, care afectează nu doar sănătatea copșenilor ci și pe a celor din zonele limitrofe. Mai exact spus, poluarea! Vom scăpa vreodată de acest flagel, care a propulsat Copșa Mică în fruntea celor mai poluate localități din Europa?

— Oricît ar părea de crîntă realitatea, oamenii trebuie să cunoască adevărul și anume că poluarea nu va putea fi niciodată total eradicată. Cu sprijin extern sperăm totuși într-o diminuare a emisiilor de noxe în atmosferă, astfel ca printr-o rețehnologizare, făcută din mers, acest fenomen să se încadreze în limitele admise, fără a mai periclită sănătatea populației. Soluția vehiculată, în câteva rînduri, de a se închide definitiv platforma industrială o consider nerealistă, Copșa Mică existînd și trăind practic de pe urma acesteia.

— Încheind acest capitol, să revedem un altul și anume pe cel referitor la instituția pe care o conduceți. S-a schimbat ceva în mentalitatea și modul de lucru al funcționarului public, în contextul pretenției de transparență totale?

— Sigur, încercăm o rezolvare a problemelor cetățeanului, nu atât prin decizii hotărîri și dispoziții, ci printr-o nemijlocită conlucrare și implicare din partea acestuia din urmă. Prin intermediul

cotidianului dumneavoastră aș dori să asigur încă o dată pe toți locuitorii urbei că rămîn un luptător vehement împotriva birocrației și corupției, după cum — într-o altă ordine de idei — am fost și voi rămîne un adept convins al privatizării reale, veritabile, singura în măsură să scoată țara din impasul economic în care se află. Oamenii trebuie să înțeleagă însă că nu se pot face minuni peste noapte, o serie de probleme neputîndu-se rezolva de la sine, prin simpla prezență în fruntea administrației locale a unui om integru și capabil, sistemul fiind mult mai „ingrat” decît persoana. Spre exemplu, în momentul de față, în orașul Copșa Mică două sint problemele care par a nu-și găsi concret soluționarea: fondul locativ (din 1251 de apartamente, 423 sint practic nelocuibile) și locurile de muncă — chiar dacă deocamdată șomajul local nu face... ravagii!

— Și o ultimă întrebare, domnule primar: considerați că la expirarea mandatului dumneavoastră, respectiv peste patru ani, vom cunoaște o altă față, „mai luminoasă și mai frumoasă”, a orașului Copșa Mică?

— Desigur, doresc ca măcar adjectivul „negru”, alăturat orașului Copșa Mică să înceteze a mai fi folosit în anul 1996, atât de către cei care locuiesc aici, cît și de cei care tranzitează zona. Vreau ea în final oamenii să rămînă eu convingerea fermă că nu putea ei grija față de aproapele meu m-a determinat să accept această funcție, în care nu am „lîncezit” degeaba patru ani încheiați.

— Vă mulțumesc și vă doresc mult succes în dificila misiune pe care v-ați asumat-o.

Ion GIRNOD

VASILE ȚEPORDEI

POHOD NA SIBIR

Tot în gara Vorcuta am întîlnit pe Tănase Rădulescu, zis Radu, zis Mircea, cumnat cu profesorul de ebraică de la Facultatea de Teologie din București, I.V. Georgescu. Acesta, sosind în țară în anul 1955 și fiind cu „predare” a mai stat la Aiud și în Bărăgan. Cînd s-a eliberat a lucrat la reviste bisericești. Deși era un om de o valoare rară, Departamentul Cultelor n-a admis reintegrarea lui în învățămînt.

Datorită bolilor contractate în lagărele din Siberia, în scurgerea celo 10 ani, a murit în toamna anului 1967, cînd eu mă aflam în America.

În trenul ce ne aducea de la Vorcuta spre Moscova — Potima, soldații ce ne însoțeau ne-au spus că sintem predestinați repatrierii în țările respective. Spuneau că au mai repatriat destui cetățeni străini.

Autoritățile sovietice însă nu ne spuneau nimic. Ne considerau deținuți și ca atare trebuia să le executăm ordinele.

Tot în gara Vorcuta am întîlnit și pe Ion Urwich, născut în Moreni, județul Prahova. Față de noi era un copil. El însă avea o activitate extraordinară. Fusese în Comitetul de grevă al deținuților de la mina 7. Pentru care fusese condamnat în luna septembrie 1953 la 10 ani închisoare. El fusese adus din Germania și condamnat la 25 de ani pentru spionaj, deși după cum arată în volumele „Fără pașaport prin URSS” nici nu se gîndise vreodată să se ocupe de spionaj. Trilogia lui este tradusă și în limba germană. El a scris despre calvarul nostru, cu atîtea date și amănunte, încît a impresionat opinia publică apuseană. El a descris viața celor 42 milioane de deținuți din epoca stalinistă cum n-a descris-o nimeni. Astăzi trăiește la München. Este căsătorit și are al doilea copil lingă el. Ca român, el a dovedit prin fapte și acțiuni că-și iubește țara și poporul. În procesul grevei de la Vorcuta a arătat nedreptățile strigătoare la cer ce se făceau de către administrația lagărelor sovietice.

La München este președinte al comitetului celor păgubiți de sovietici, pentru care caută să obțină despăgubiri de la URSS.

Cine citește cărțile lui are o oglindă fidelă a realităților din epoca stalinistă.

Tot cu totul acesta a venit de la Vorcuta și Gheorghe Vasile, rînit la cotul Donului în a-

nul 1942, 12 octombrie, dar l-au judecat pe numele de Petre Vasile.

Am mai întîlnit pe colonelul Diducencu Nicolae cu fiul său Boris, fost colonel în Armata Albă rusă și emigrat în țară prin 1921; pe Teodor Saenco din Ucraina; pe maiorul Zelenin din Tighina, fost în comitetul de conducere al Partidului Național Creștin al județului Tighina, condus de fostul ministru Dumitru Topciu — l-am găsit aici.

De la Inta au venit Nelu Vasilescu Valjan, fiul marelui avocat Vasilescu Valjan; Ion Beza, macedonean, frate cu Beza care îl împușcase pe fostul ministru al agriculturii, Anghelov-Anghelescu, deoarece nedreptătea pe macedoneni; Alexandru Luchian, originar din județul Tighina, fost funcționar în ministerul de interne; Teodor Negroponte, fiul fostului mareșal al Țării Regale.

De la Vorcuta mai venise și Ștefan Mengoni, fost redactor la mai multe ziare din capitală.

Trenul de la Vorcuta ne-a dus pînă la Moscova, unde am fost repartizat la renumita închisoare de tranzit, Krasnaia Pres. Aici am stat numai o noapte. Am fost urcați în tren și transportați la Potima, iar de aici în lagărul Iavas nr. 11.

Aici am întîlnit pe Tudorică Leonte din ținutul Tecuciului, care a demonstrat în tot timpul detenției o atitudine demnă și corectă. Era respectat de toți deținuții. Tudorică Leonte are un caracter deschis, totdeauna spune lucrurile pe nume. Fie prieten sau dușman, Tudorică îl clasează la justa lui valoare. Conducătorilor lagărelor nu le ierta niciodată nimic. Îl cunosc de 30 de ani de la Potima — Iavas și a rămas același om integru.

La Iavas am mai întîlnit pe Ionel Tobă, fost căpitan de infanterie în timpul războiului. În timpul războiului s-a căsătorit, la Odesa, cu o tînără basarabeană, funcționară la primăria orașului, spunîndu-i că nu este căsătorit. În realitate avea soție și copil. Își zicea Hatmanul manul Tobă. În lagăr nu era serios, vorbea vrute și nevrute. Creea legende în legătură cu o activitate (fantezistă) din trecutul lui. La repatrierea din 1955 își propusese să prade pe cei ce aveau bani și obiecte de valoare. Noroc cu Ion Urwich, care l-a oprit prin forță de a face neamul și armata română de ris. Cei care au salvat onoarea țării și deci au dirijat ținuta demnă a repatriților români au fost: Tănase Rădulescu, Teodor Negroponte, Teodor Alionte și desigur, Ion Urwich.

Am mai întîlnit la Iavas pe colonelul Gheorghe Vartic din Iași, fost comandant al Legiunii de jandarmi Lăpușna, prins de sovietici la retragerea din 1944 și ținut în lagărul nr. 1 din

Vorcuta pînă la repatriere.

Am găsit, tot la Iavas, pe Nicolae Trohani, om de o cultură vastă. El posedă, afară de limba română, limba franceză, greacă și germană. Fusese în timpul războiului încadrat la serviciul de contrainformații, unde a dovedit o competență deosebită. Cînd îl căutam îl găseam în bibliotecă. Totdeauna citea și se ocupa de probleme mari. Educația, cultura, știința și morala mergeau la el mină în mină. Nicolae Trohani are acasă la el, după Augustin S.N. Pop, cea mai bogată și completă bibliotecă despre Eminescu. Așa a fost în viață și așa a rămas și în lagăr și după lagăr. Este omul pe care toți l-au respectat și îl respectă pentru modestia lui și ținuta perfect demnă.

Am mai întîlnit pe colonelul Teofil Carnovschi de la Cernăuți. Este un om bine pregătit. Ofițer de Stat Major, în timpul războiului și-a făcut datoria de român și de militar, iubindu-și și apărîndu-și patria în gradul cel mai înalt. Acum stă retras la Sibiu.

Tot acolo mai era colonelul Dimitriu din Iași, fost comandant de regiune de jandarmi, pentru care a trebuit să plătească cu viața, fiind deținut mai mulți ani în URSS.

Colonelul Filimon, din părțile Brăilei, achita și el datorii pentru că fusese un ofițer destoinic și la locul lui.

Maiorul Fulga Alexandru, cumnat cu generalul Petre Manu, care lucrase pe frontiera de răsarit, la serviciul de contrainformații, stătuse mult timp la Cetatea Albă și Odesa.

Vintilescu Adrian, din București — modest, corect, prieten bun cu cartea, era nelipsit din bibliotecă. Poseda bine limba engleză și fusese angajat, după 1944, ca translator la una din ambasadele Statelor Unite. Pentru aceste motive a ajuns la Iavas.

Iaremschi Sergiu din Vicovul de Jos — Bucovina, a fost în serviciul secret al armatei și a funcționat tot timpul războiului făcînd mai mult pe translatorul. Părinții lui erau din Rusia, refugiați în România după primul război mondial. Poseda la perfecție limba rusă. Cînd îl căutam îl găseam în bibliotecă, cu Trohani și Vintilescu.

Cu noi mai venise la Vorcuta locotenentul Gheorghe Pragher din București, născut în anul 1891. Cunoștea la perfecție engleza, germana și franceza. Lucrase ca translator la ambasada engleză și era văr cu marele arhitect Emil Pragher. Avea talent la pictură. Se delecta pictînd peisagii după natură și modele. Era bolnăvicios și era ajutat de unii români care lucrau și cîștigau bani potrivit. Mai mult însă îl ajuta Alin Singureanu, fiu de preot din nordul Basarabiei, fost marinar în Marina Regală.

(va urma)

PUBLICITATE ♦ PUBLICITATE ♦ PUBLICITATE ♦ PUBLICITATE

PIERDERI

● Pierdut contract de închiriere, pe numele MUNTEAN MARIA — CISNADIE. Îl declar nul. (588)

● Pierdut Buletin de Identitate, seria BN, nr. 863699, eliberat de Miliția Avrig, pe numele HUZU MIHAI. (585)

● Pierdut legitimație de serviciu, eliberată de S.C. TRANS-CIBIN Sibiu, pe numele HUZU MIHAI. O declar nulă. (586)

VINZĂRI-CUMPARĂRI

● Vind casă pe valută. Sibiu, str. Șerbota 15. (565)

● Vind antenă parabolică nouă, fără oglindă. Preț convenabil. Telefon 41 46 30, orele 19-21. (581)

● Vind apartament conf. I, 3 camere, dependințe, pe valută sau parțial valută, Telefon 43 54 33. (587)

DIVERSE

● Traduc în/din limbile germană, spaniolă, italiană, franceză, maghiară. Telefon 92/47 23 86; 92/44 43 94. (590)

● Vă invităm în Germania pe 11.4.1992, cu autocarul: Nürnberg — München — Augsburg — 11 000 lei. Informații, telefon 44 46 48, orele 11-18. (567)

„BRAVO“ S.A. organizează excursii la ISTANBUL în 8, 15, 21 și 29 aprilie 1992; CHINA — BEIJING, SHANGHAI; THAILANDA — BANGKOK, în aprilie, mai, iunie 1992. Telefon 42 77 02, 43 42 54. (502)

S.C. „BRÎNDUȘA“ vinde pe bază de comandă: Televizoare color „Nei“; frigider, congelatoare; mașini de spălat automate, combină frigorifică, compusă din congelator, 4 sertare și frigider capacitate 260 l. Telefon 44 33 95. (584)

— Doriți să deveniți un bun conducător al autoturismului dumneavoastră?
— Doriți să vă însușiți și aprofundați cunoștințele de legislație rutieră, predate pe înțelesul tuturor? Nimic mai simplu.

Contactați firma ALLDO SRL, str. Oituz 31, care vă stă la dispoziție pentru înscrieri și relații, de luni până vineri între orele 8-17. Relații suplimentare la telefon: 42 45 33. (547)

ANIVERSARE

„La mulți ani“, MARI-EI CHIRIAC, cu prilejul celei de a 32-a primăveri, pe care o doresc să fie cea mai frumoasă.

Emil (PG)

● Familia FILIMONESCU, care are rude sau prieteni în străinătate, de la care așteaptă corespondență și fotografii este rugată să la legătura, de urgență, cu redacția ziarului „21 — RADICAL“ (PG)

TURSIB RA Sibiu

ORGANIZEAZĂ CONCURS pentru ocuparea postului de DIRECTOR ADJ. ECONOMIC, în data de 17 aprilie 1992.

CONDIȚII DE PARTICIPARE:

Studii superioare economice, 10 ani vechime în specialitate, bărbați.

Informații suplimentare la sediul unității din str. Calea Dumbrăvii nr. 135, telefon 42 61 00, interioare 21 și 10. — 165 —

S. C. „RETEZAT“ S. A.
(IUPS) — Sibiu

ANUNȚĂ onorată clientelă, finalizarea reparațiilor la „Stația de oxigen“, având posibilitatea de a livra prompt atât agenților economici, cât și persoanelor particulare, oxigen tehnic și medicinal la cantitățile solicitate.

Pentru relații suplimentare și depunere de comenzi vă rugăm a vă adresa la sediul din str. Oțelarilor sau la telefon 92/43 66 57, între orele 8-13. — 151 —

Societatea comercială
„CONSOFT-COMPUTER“ Sibiu

VINDE cu livrare imediată:

- mașini electronice de scris tip SHARP;
- imprimante format A3 și A4 pentru calculatoare;
- microcalculatoare compatibile IBM-PC (AF/XT);
- copiatoare tip SHARP.

Informații suplimentare la sediul firmei din Sibiu, str. Crișanei 14, telefon 41 81 55, 41 78 55. (147)

FIRMA
THEO
REISEN

EFFECTUEAZĂ SĂPTĂMINAL transport de persoane în Germania, prin NURNBERG, LA MUNCHEN-DACHAU ȘI STUTTGART-PFORZEIM.

Relații la telefon 92/44 77 50, între orele 8-15 și 92/42 72 23, orele 16-21.

— 271 —

Radical
ZIARUL DE PRESĂ AL
COTIDIANULUI INDEPENDENT SIBIU

NU UITATI
ABONAMENTUL LA

LOGIC

Vă invită la

CONFERINȚA

AST - noutăți în realizarea calculatoarelor personale.

BORLAND - Programarea orientată pe obiecte.

Participă Chris Shallow, directorul AST Computers pentru Centrul și Estul Europei.

Conferința se va desfășura vineri, 10-aprilie-1992 ora 9⁰⁰, în aula Avram Iancu a Universității din Sibiu, Bulevardul Victoriei Nr. 3-5.

Informații

2400 - Sibiu

Calea Dumbrăvii Nr.21

Telefon: (92)446652,(92)445475

Fax: (92)446704

•160•

JUDEȚUL SIBIU — PRIMĂRIA MUNICIPIULUI SIBIU

DISPOZIȚIA NR. 19

privind autorizarea funcționării unităților de industrie mică, prestări servicii și comerciale

Primarul municipiului Sibiu, Având în vedere referatul privind necesitatea eliberării autorizațiilor de funcționare a unităților pentru desfășurarea comerțului cu ridicata (en gros) și a unităților (ateliere) de industrie mică și prestări de servicii,

În baza prevederilor Legii nr. 3/1972, art. 44, lit. c, Legii nr. 2/1980, art. 2 și Legii nr. 7/1971,

În temeiul art. 45, alin. 1 din Legea nr. 89/1991, privind administrația publică locală,

DISPUNE:

Art. 1. Regiile autonome, societățile comerciale cu capital de stat sau privat, asociațiile cooperatiste, precum și asociațiile familiale și persoanele fizice autorizate să desfășoare activități în baza Decretului-Lege nr. 54/1990, pe raza municipiului Sibiu, pot deschide unități (ateliere, brutării, magazine, magazine, depozite etc., pentru desfășurarea unor activități de mică industrie, prestări servicii și comerciale (en gros sau en detail), numai după obținerea autorizației de funcționare a unității respective, eliberată

de Primăria municipiului Sibiu.

Art. 2. Pentru eliberarea autorizației de funcționare a unităților de mică industrie, prestări servicii și comerciale organizate pe raza municipiului Sibiu, persoanele juridice și fizice interesate vor depune la registratura primăriei următoarele documente:

— cerere privind autorizarea funcționării;

— copie după certificatul de înmatriculare și statutul persoanei juridice ori autorizația eliberată în baza prevederilor Decretului-Lege nr. 54/1990;

— copie după autorizația sanitară;

— copie după actul care atestă posesia legală a spațiului în care urmează să se desfășoare activitatea;

— schița cu dimensiunile și numărul încăperilor și al terenului destinat activității;

— copie după acordurile și avizele organelor de specialitate prevăzute de lege (unde este cazul);

Art. 3. Persoanele juridice și fizice care desfășoară activități de industrie mică, prestări servicii și comerciale cu ridicata (en gros) pe raza municipiului Sibiu în unități des-

chise după 1 Ianuarie 1990, neautorizate până la data emiterii prezentei dispoziții, sînt obligate ca, pînă cel mai tîrziu la data de 10 mai 1992, să depună la Primăria municipiului Sibiu documentația prevăzută la art. 2, în vederea eliberării autorizației de funcționare, în caz contrar fiind pasibile de sancționare.

Art. 4. Desfășurarea activităților prevăzute la art. 1 fără autorizație de funcționare constituie contravenție și are ca efect aplicarea față de cei vinovați a sancțiunilor prevăzute de legislația în vigoare.

Constatarea și sancționarea contravențiilor se face de către Corpul de Control Comercial al Primăriei municipiului Sibiu, persoanele imputernicite de către primar și de personalul celorlalte instituții ale statului cu atribuții în acest domeniu.

Art. 5. Cu ducerea la îndeplinire a prezentei dispoziții se însărcinează Serviciul Urbanism și Amenajarea Teritoriului, Corpul de Control Comercial și Compartimentul Autorizare Liberă Inițiativă.

Data în Sibiu, la 30 martie 1992.

Primar,

S.S. ing. Sorin ȘERBU